

วันวิสาขบูชา

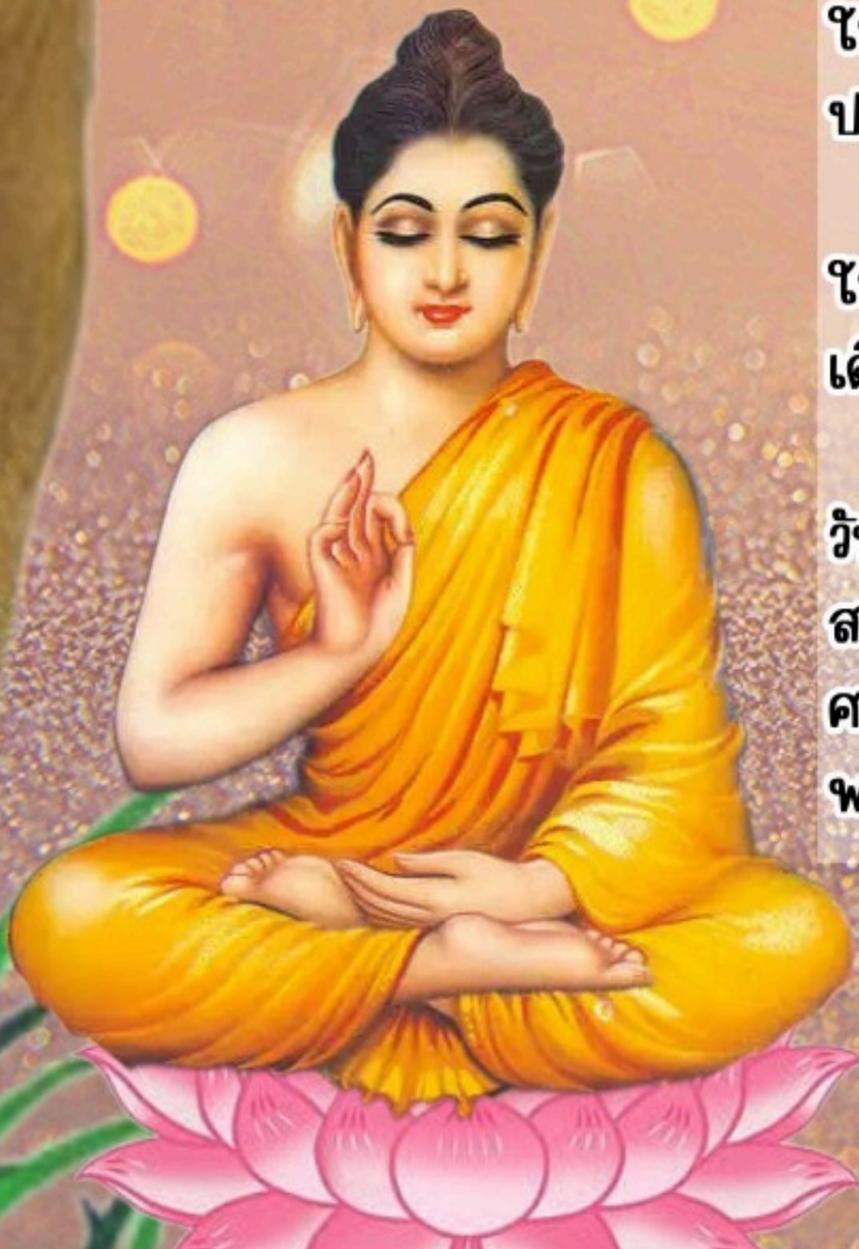
ประสูติ ตรัสรู้ ปฐมเทศนา

ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖

วันวิสาขบูชา ถือเป็นวันสำคัญที่สุดทางพระพุทธศาสนา เพราะเป็นวันที่เกิดเหตุการณ์เกี่ยวกับวิถีชีวิตของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้อุบัติขึ้นในวันเดียวกัน ทั้ง ๓ คราว คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประสูติ ตรัสรู้ และปฐมเทศนา

คำว่า วิสาขบูชา ย่อมาจากคำว่า "วิสาขบูรณเมบูชา" แปลว่า "การบูชาในวันเพ็ญเดือนวิสาขะ" ดังนั้น วิสาขบูชา จึงหมายถึง การบูชาในวันเพ็ญเดือน ๖ นั้นเอง

วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์การสหประชาชาติ ร้องรับให้วันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญสากลของโลก และเป็นวันหยุดวันหนึ่งของสหประชาชาติอีกด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ชาวพุทธทั่วโลกประกอบพิธีทางศาสนา เพื่อน้อมรำลึกถึงพระกรุณาธิคุณ พระปัญญาธิคุณ และพระบริสุทธิคุณ ขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เรียบเรียง นางสาวทิพย์สุดา อาจดี

หอสมุดแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

Nit_suphanburi

๑. เป็นวันที่พระพุทธเจ้าประสูติ

เมื่อพระนางสิริมหามายา พระมเหสีของพระเจ้าสุทโธทนะ แห่งกรุงกบิลพัสดุ์ ทรงพระครรภ์แก่จวนจะประสูติ พระนางแปรพระราชฐานไปประทับ ณ กรุงเทวทหะ เพื่อประสูติในตระกูลของพระนางตามประเพณีนิยมในสมัยนั้น ขณะเสด็จแวะพักผ่อน พระอิริยาบถใต้ต้นสาละ ณ สวนลุมพินีวัน พระนางก็ได้ประสูติพระโอรส ณ ใต้ต้นสาละนั้น ซึ่งตรงกับวันเพ็ญเดือน ๖ ก่อนพุทธศักราช ๘๐ ปี ครั้นพระกุมารประสูติได้ ๕ วัน ก็ได้รับการถวายพระนามว่า "สิทธัตถะ" แปลว่า "สมปรารถนา"

เรียบเรียง นางสาวกัญญาสุดา อาจดี

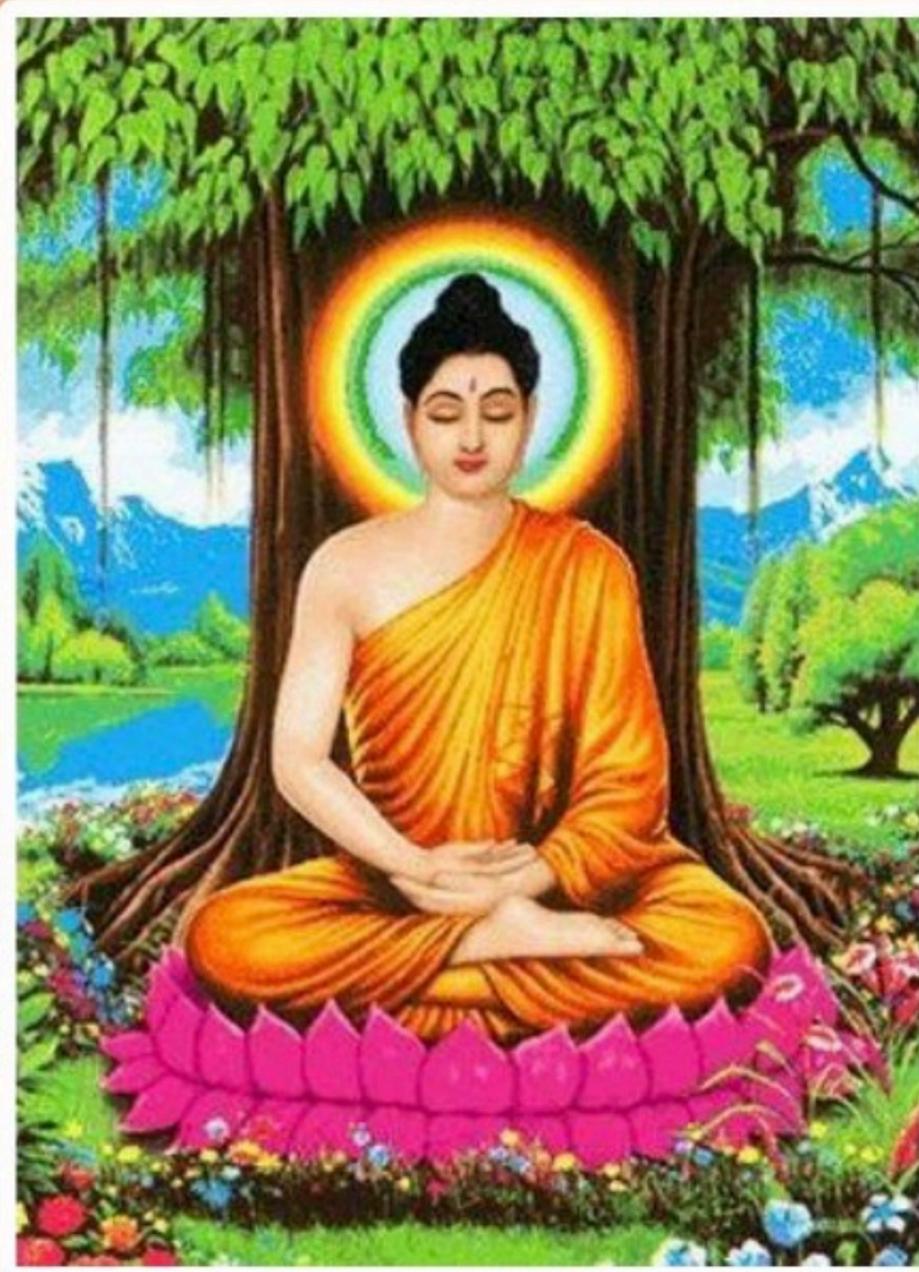
 หอสมุดแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

 Nit_suphanburi

๒. เป็นวันที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้อันสุดตรัสมหาโพธิญาณ

หลังจากออกผนวชได้ ๖ ปี จนเมื่อพระชนมายุ ๓๕ พรรษา
เจ้าชายสิทธัตถะก็ทรงตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ณ ใต้ร่มไม้ศรีมหาโพธิ์
ฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา ตำบลอุรุเวลาเสนานิคม ในตอนเช้ามืดของวันพุธ
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ปีระกา ก่อนพุทธศักราช ๔๕ ปี ปัจจุบันสถานที่ตรัสรู้แห่งนี้
เรียกว่า พุทธคยา เป็นตำบลหนึ่งของเมืองคยา แห่งรัฐพิหารของอินเดีย

สิ่งที่ตรัสรู้ คือ

อริยสัจสี่ เป็นความจริงอันประเสริฐ ๔ ประการ
ซึ่งพระพุทธเจ้าเสด็จไปที่ต้นมหาโพธิ์ และทรง
เจริญสมาธิภาวนาจนจิตเป็นสมาธิได้ฌานที่ ๔
แล้วบำเพ็ญภาวนาต่อไปจนได้ฌาน ๓ คือ

ยามต้น : ทรงบรรลุ "ปุพเพนิวาสานุติญาณ" คือ
ทรงระลึกชาติในอดีตทั้งของตนเองและผู้อื่นได้

ยามสอง : ทรงบรรลุ "จุตูปปาตญาณ" คือ
การรู้แจ้งการเกิดและดับของสรรพสัตว์ทั้งหลาย
ด้วยการมีตาทิพย์

ยามสาม หรือยามสุดท้าย : ทรงบรรลุ "อาสวักขญาณ"
คือ รู้วิธีกำจัดกิเลสด้วย อริยสัจ ๔ (ทุกข์ สมุทัย
นิโรธ มรรค)

เรียบเรียง นางสาวทิพย์สุดา อาจดี

 หอสมุดแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

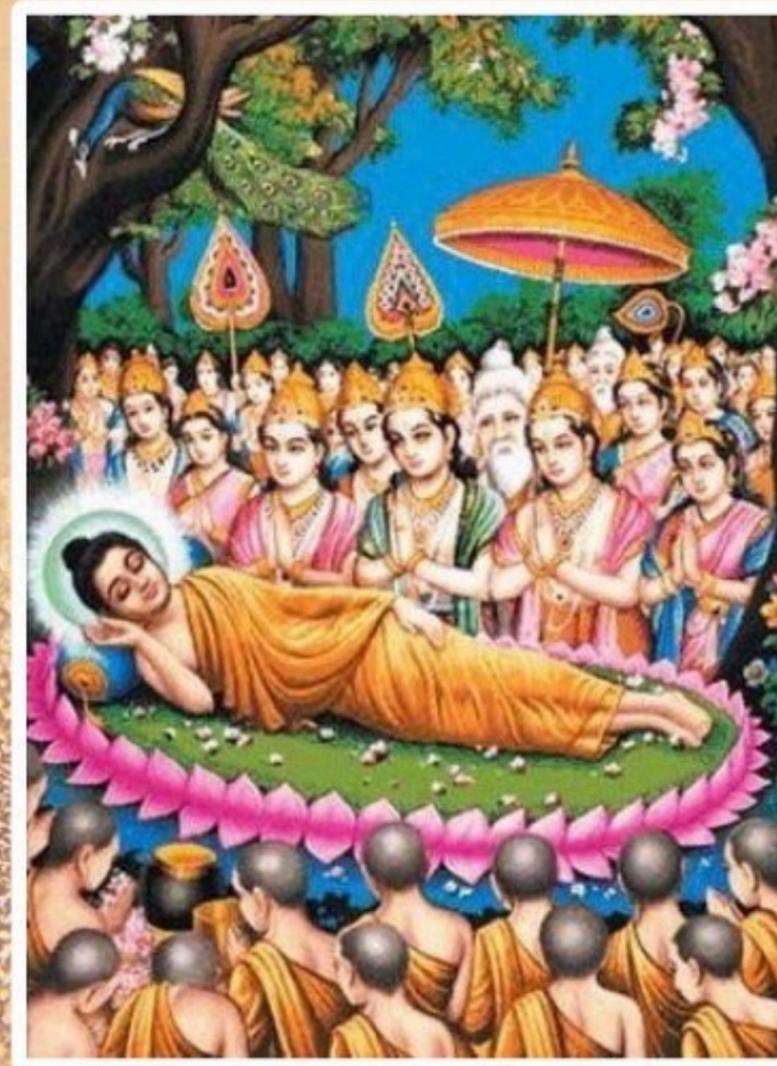
 Nit_suphanburi

๓. เป็นวันที่พระพุทธเจ้าเสด็จเข้าสู่ปรินิพพาน

เมื่อพระพุทธองค์ได้ตรัสรู้และแสดงธรรมเป็นเวลาหนานถึง ๔๕ ปี จนมีพระชนมายุได้ ๘๐ พรรษา ได้ประทับจำพรรษา ณ เวฬุคาม ใกล้เมืองเวสาลี แคว้นวัชชี ในระหว่างนั้นทรงประชวรอย่างหนัก ครั้นเมื่อถึงวันเพ็ญเดือน ๖ พระพุทธองค์กับพระภิกษุสงฆ์ทั้งหลาย ก็ไปรับภัตตาหารบิณฑบาตที่บ้านนายจุนทะ ตามคำกราบทูลนิมนต์ พระองค์เสวยสุกรมัททวะที่นายจุนทะตั้งใจทำถวายก็เกิดอาพาธลง แต่ทรงอดกลั้นมุ่งเสด็จไปยังเมืองกุสินารา ประทับ ณ ป่าสาละ เพื่อเสด็จดับขันธปรินิพพาน

เมื่อถึงยามสุดท้ายของคืนนั้น พระพุทธองค์ก็ทรงประกาศปัจฉิมโอวาทว่า "ดูก่อนภิกษุทั้งหลายอันว่าสังขารทั้งหลายย่อมมีความเสื่อมสลายไปเป็นธรรมดา ท่านทั้งหลายจงยังกิจทั้งปวงอันเป็นประโยชน์ของตนและประโยชน์ของผู้อื่นให้บริบูรณ์ด้วยความไม่ประมาทเถิด" หลังจากนั้นก็เสด็จเข้าดับขันธปรินิพพาน ในราตรีเพ็ญเดือน ๖ นั้น

ที่มาของข้อมูล

ธวัชกร จิตราธรรม. วันสำคัญในรอบ ๑ ปี ที่คนไทยต้องรู้.
กรุงเทพฯ: แพรธรรม, ๒๕๕๔.

ภาพประกอบ

Website : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เรียบเรียง นางสาวทิพย์สุดา อาจดี

 หอสมุดแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ

 Nit_suphanburi